Iron ores in Kunnatnad and Muvattupuzha taluks.

39. ***Mr. G. Narayana Aiyar** (*Parur, Kunnatnad and Muvattupuzha* cum *Devicolam*) : Will the Government be pleased to state whether they have conducted any enquiries regarding the existence of iron ores in the taluks of Kunnatnad and Muvattupuzha ?

Dr. K. L. Moudgill (*Ag. Pro-Vice-Chancellor*) : Yes.

ANNOUNCEMENT OF THE RESULTS OF THE ELECTIONS TO THE ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD AND THE TRANSPORT ADVISORY COMMITTEE.

Chairman:—The following candidates came out successful in the elections held yesterday :

THE ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD.

1. Mr. T. Mahomed Ismail — 18 votes
2. Mr. A. Easwara Pillai — 14 votes
3. Mr. Thomas Chandy Mukkadan — 9 votes
4. Mr. T. W. U. Park — 8 votes

(For the 4th place there was a tie between Messrs. T. W. U. Park and E. K. Kuriyppe who got 8 votes each. Lots were cast and Mr. Park came out successful.)

THE TRANSPORT ADVISORY COMMITTEE.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi got the greatest number of votes *viz.*, 10. So he is declared elected.

ADJOURNMENT MOTION.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan (*Nominated*) : I beg leave to move for the adjournment of the business of the House to discuss a matter of urgent public importance, *viz.*, the necessity for adopting immediate measures for improving agriculture and increasing the yield of food stuff by extending agricultural lands in order to meet the scarcity of food materials in the State as a result of the war".

സർ, ലോകത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു സാവ്തികമായി കൃഷിക്കുപറ്റിയ മണ്ണൊട്ടുകുടിയ ഈ കർഷകരാജ്യത്തു ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള പരിചിന്തനം വേണ്ടിവന്നതു പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥയെയാണ് കുറിക്കുന്നതു്. ജന്മസിദ്ധമായ വാസനകൊണ്ടു, പരിശ്രമശീലന്മാരായ തിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകജനതക്കു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും, പ്രോത്സാഹനവും അവസരോചിതമായി നൽകുകയും, കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യത്തോടുകൂടി വളരെ കാര്യക്ഷമമായി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ അഗാധവേളയിൽ, ആഹാരസാധനദൗർലഭ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അടിയന്തിരപ്രമേയം മൂലം ഈ സഭയുടെ വിലയേറിയ സമയത്തെ വൃഥാ വ്യയംചെയ്യേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. യുദ്ധാരംഭവേളയിൽത്തന്നെ ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കുള്ള വിഷമതകൾക്കു തക്കതായ പരിഹാരപദ്ധതികൾ ഏറ്റവും സാമർത്ഥ്യത്തോടും ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുംകൂടി ഗവണ്മെൻറു കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സന്തോഷസ്മരണയോടും അഭിനന്ദനത്തോടുംകൂടിത്തന്നെയാണു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉപരിചിന്തനത്തിനായിട്ടു ഒരുങ്ങുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിനു ആവശ്യമുള്ള നെല്ലിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം പുറത്തുനിന്നുമാണു വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. യുദ്ധോപരിതസ്ഥിതിക്കൊണ്ടല്ലാ, ഇതിനു മുൻപും അങ്ങിനെതന്നെയാണു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഇന്നത്തെ പ്രമേയാവതാരകൻ മാത്രമല്ല ബഹുമാനപ്പെട്ട മറ്റു പല സാമാജികന്മാരും, ഇതിനു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാത്തപക്ഷം, ഗവണ്മെൻറും ജനങ്ങളും ഇതുപോലെയുള്ള വിഷമത്തിൽ വളരെ സഹകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള മുന്നറിവു നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഇതിനു മുൻപുതന്നെ ഗവൺമെൻറു ഭാഗത്തുനിന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മറുപടികളിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷമഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മറുപടികൂടുണ്ടെന്നുള്ളതു തൽക്കാലത്തിൽ ആശ്വാസപ്രദമാണു്. എങ്കിലും യാഥാർത്ഥസ്ഥിതിയെ സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുന്ന ഒരുവനു തിരുവിതാംകൂറിൽ ആഹാരസാധനദൗർലഭ്യം ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. കൂടുംകൃഷിചെയ്യുന്നതിനും കൃഷിഭൂമികൾ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള പദ്ധതികൾ ഇതുവരെ തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ കൈവരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു് ഞാൻ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതിക്കു ഉത്തമസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ശീഘ്രഗതിയിൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ആഹാരസാധനദൗർലഭ്യം നിർമ്മാർജനംചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയുടേയും ഗവണ്മെൻറിന്റേയും മുൻപാകെ ചില പ്രത്യേകസംഗതികൾ പുണ്ടിക്കാണിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നാം ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കൃഷിഭൂമികളെ വിപുലപ്പെടുത്തുകയുമാണു്. വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോഴുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽത്തന്നെ കൂടുംകൃഷിചെയ്യുന്ന ശീലമുണ്ടാക്കണം. അതുപോലെതന്നെ കൂടുതൽ വിളവുണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം കൃഷിക്കുയോജിച്ച ഭൂമികൾക്കും റിസർവ്വിൽനിന്നും ഒഴിച്ചുകൊടുക്കണം. വിഷമഘട്ടങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ഉപയോഗിക്കാനായിട്ടാണു റിസർവു ഭൂമികൾ ഗവണ്മെൻറു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഗവ. ണ്മെൻറുതന്നെ വച്ചുകൊണ്ടു, സമർത്ഥരും വിശ്വസ്തന്മാരുമായ കൃഷി ക്കാക്കു കുറേശ്ശ കുറേശ്ശ സ്ഥലം പാട്ടത്തിനൊ മറ്റൊ കൊടുത്തു അവരെ ക്കൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യിപ്പിക്കണം. കായൽത്തീരങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള സ്ഥ ലങ്ങളെ കൃഷിക്കായി പാട്ടവ്യവസ്ഥയിന്മേൽ കൊടുത്തു കൃഷിചെയ്യിപ്പി ക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെ പ്പറ്റി കൂലങ്കഷമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. കുട്ടനാട്ടിനെ സംബ ന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ തരിശിടാതെ എല്ലാനിലങ്ങളും കൃഷിചെയ്യു ന്നതു പ്രായോഗികമല്ല. അതിനുള്ള കാരണം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദീർഘകാലങ്ങളായി ഒന്നിരാടം കൊല്ലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന പതിവാണു അവിടങ്ങളിലുള്ളതു്. നേരെമറിച്ചു ആ സ്ഥ ലങ്ങളിൽ ആണ്ടുതോറും കൃഷിചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു് നഷ്ടത്തിൽ കലാശിക്കാനെ ഇടയുള്ളൂ. ഇതരസ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് കുട്ടനാട്ടി ലെ കൃഷിക്കു ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടു. കൃഷിക്കാർ ഒത്തൊരുമിച്ചാണു് കൃഷി ചെയ്യുണ്ടതു്. പതിനായിരംപുറനിലം ഒന്നായി കിടക്കുന്നു എന്നു വിചാ രിക്കുക. അതിൽ ൧൦൦൦ പറ നിലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കും കൃ ഷി ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതമായിരിക്കും, എന്നാൽ ൯൦൦൦ പറ നില ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർ, നഷ്ടംവരുമെന്നും പറഞ്ഞു ആ തവണ കൃഷി ചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നു. തൻമൂലം ആ പ്രാവശ്യം അവിടെ കൃഷിയെ നടക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ആ ൯൦൦൦ പറ നിലം ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്തു മറ്റവരുമായി യോജി ച്ചു് കൃഷിനടത്തേണ്ടതാകുന്നു. അതിൽ വല്ല നഷ്ടവുമുണ്ടായാൽ അതു് ഗവണ്മെൻറു സഹിക്കയുംവേണം. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഈ ൯൦൦൦ പറ നിലത്തിലെ നഷ്ടം കരുതി, ൧൦൦൦ പറ നിലവുംകൂടി കൃഷി ചെയ്യാതെ കിടന്നുപോകുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ നന്മയെ ബലികഴിക്കാൻ ന്യായമുണ്ടു്. പക്ഷെ അ തുകൂടാതെ കഴിക്കാമെങ്കിൽ അങ്ങിനെയാണു് ചെയ്യേണ്ടതു്. പൊതുന ന്മയ്ക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുന്ന വ്യക്തികൾക്കു ഗവണ്മെൻറു് ഗ്രാ ൻറു കൊടുക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. വ്യവസായതല്പര ന്മാർ മുന്നോട്ടു വന്നു് പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ ചെലവിൽ ഗണ്യ മായ ഒരു ഭാഗം ഗവണ്മെൻറുംകൂടി കൊടുക്കാമെന്നു കരാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥിതിക്കു ഗവണ്മെൻറു ആ രീതിയിൽ കർഷകരോടും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഉത്തമമായിരിക്കും. മാമൂലിനെ ത്യജിച്ചു് ത്യാഗപൂർവം മുന്നോട്ടുവരുന്ന കർഷകന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി, പൊതുജനനന്മയെ ലാക്കാക്കി, നിസ്സാര സംഖ്യ ഗ്രാൻറായിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പുറക്കാടിലും, വേമ്പനാട്ടു കായലിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും, പുളിരസമുള്ളതുകൊണ്ടു അവിടെ കൊല്ലം തോറും കൃഷിചെയ്താൽ നെല്ലുമുഴുവൻ കരിഞ്ഞുപോകുന്നതും അതിന്റെ റീഅക്ഷൻ, നാലഞ്ചു കൊല്ലംകൂടി നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്താൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അതിനായി വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നുംകണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാണു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ നിലങ്ങൾക്കുവേണ്ടിവരുന്ന വളം ഗവണ്മെൻറുതന്നെ വില കൊടുത്തുവാങ്ങി. അവക്കു സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നതായാൽ മേൽപറഞ്ഞ നഷ്ടം ഉണ്ടാകയില്ലാ എന്നാണു്.

മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു, കുട്ടനാട്ടിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതു് അവിടുത്തെ ജന്മികളല്ലാ. അവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതു് പാട്ടക്കാരാണു്. പാട്ടക്കാരനായ കർഷകനു്, അയാൾക്കു ഒരു മുത്ത കങ്കാണിയുടെ സ്ഥാനമല്ലാതെ, ഒരു മുതലാളിയുടെയൊ, ജന്മിയുടേയൊ സ്ഥാനമില്ല. അങ്ങിനെയിരുന്നാലും, വിളവിന്റെ കൂടുതൽ കുറവിനെ പരിഗണിക്കാതെ പാട്ടസംഖ്യ മുഴുവനും ആണ്ടുതോറും അയാൾ കൊടുക്കണമെന്നാണു വ്യവസ്ഥ. "കേട്ടപിഴപറയാതെ മുതലാളിയുടെ അറമുറി വായ്ക്കൽ പാട്ടനെല്ലു മുഴുവനും കൊണ്ടുത്തുകൊള്ളണം"! എന്നാണു് പാട്ടച്ചീട്ടിലെ വ്യവസ്ഥ. ഈ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചു് പാട്ടം കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ സിവിൽകോടതി മുഖാന്തിരം വ്യവഹാരപ്പെട്ട സംഖ്യ ഈടാക്കുന്നു. മയാലുക്കളായ അപൂർവംചില മുതലാളിമാരെ ഒഴിച്ചാൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ഷയിലോക്കൻ സംപ്രദായത്തിലാണു് പാട്ടക്കാരോടു വർത്തിച്ചുവരുന്നതു്. വിളവുണ്ടായാലുംശരി, ഇല്ലെങ്കിലുംശരി, പാട്ടസംഖ്യ മുഴുവനും വാങ്ങിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാണു് നിലമുടമസ്ഥന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. രണ്ടാണ്ടിൽ ഒരിക്കൽതന്നെ കൃഷി ചെയ്താലും നഷ്ടം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു ആണ്ടു തോറുംകൃഷിചെയ്യണമെന്നു് പാട്ടക്കാരെ നിർബന്ധിച്ചാൽ പല കർഷകരും കൈവശം ഇരിക്കുന്ന നിലങ്ങൾ ഒഴിയേണ്ടിവരും. പാട്ടക്കാരുടെ പക്കൽ നിന്നുംനിലം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും പാട്ടസംഖ്യയേപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. തൊഴിലാളികൾ പ്രക്ഷോഭണം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ കായ്ങ്ങളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thoms Chandy Mukkadan,]

യഥാർത്ഥനില മനസ്സിലാക്കാതെ അവരുടെ കൂലി നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിനു കാരണവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് രാജ്യത്തിൻറെ കലവറയാകുന്ന കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകൻറെ നഷ്ടത്തിനു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കുട്ടനാട്ടിലെ ഇന്നുകാണുന്ന മുതലാളിതൊഴിലാളി വഴക്കു വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരും കൂലിക്കാരുമായിട്ടല്ല. കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളി അവനേക്കാൾ ഒട്ടും ഭേദമല്ലാത്ത കർഷകനോടാണു കലഹിക്കുന്നത്, അവിടത്തെ കർഷകതൊഴിലാളികൾ കൂലിക്കൂടുതലിനായി സ്ട്രൈക്കു ഉണ്ടാക്കി. ഇതിൻറെ പ്രവർത്തകന്മാരേയും പ്രചാരകന്മാരേയും ഞാൻ കണ്ടു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. അവർ അതു് ഗൗനിച്ചില്ല. പ്രക്ഷോഭണം മുത്തപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് ഇടപെട്ടു. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ കൂലി നിരക്കു് ന്യ ചക്രം എന്നു തീരുമാനിച്ചു. കുട്ടനാട്ടിൽ സമയഭേദംപോലെ ആറു മുതൽ പന്ത്രണ്ടുചക്രംവരെ വിലക്കുള്ള കൂലിയാണ് ഒരാൾക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. തൊഴിലാളി പ്രവർത്തകന്മാരും ഗവണ്മെൻറും കാര്യം അറിയാതാണു പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു ഇതു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നു. കൂലിയുടെ തോതു നിശ്ചയിച്ചതുപോലെതന്നെ കൂലിചക്രമായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതും തെറ്റാണു്. കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ കൂലി സാധാരണ നെല്ലായിട്ടാണു കൊടുത്തു പോരുന്നതു്. കൂലിവ്യത്യാസം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും അതു നെല്ലായിട്ടാണു് വേണ്ടിയിരുന്നതു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ അരിവെയ്പുകാരുടെ ജോലിസമയം ക്രിപ്പ്പ്പെടുത്തുന്നതും ശമ്പളം നിശ്ചയിക്കുന്നതും എത്രത്തോളം അബദ്ധവും അപ്രായോഗികവുമാണോ അതുപോലെതന്നെയാണു കർഷകതൊഴിലാളിയുടെ വേലക്രമിയും സമയവും നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതു ചില കണ്ണൂവൈദ്യന്മാരും മറ്റുമാണു്. ഗവണ്മെൻറ് കാൺഫറൻസിൽ അത്തരക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അടിച്ചുപ്രവർത്തിച്ചതു് അത്ഭുതാവഹമായിരിക്കുന്നു.

കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകതൊഴിലാളി വഴക്കു തീർക്കുന്നതിനു നടന്ന കാൺഫറൻസിൽ എനിക്കു സംബന്ധിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. കുട്ടനാട്ടിലെ തൊഴിലാളികളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ദീർഘനാളായി പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കർഷകനാണു ഞാൻ. എന്നെ അവരുടെ ഒരു തർക്കം തീരുമാനി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കാനുള്ളായ ആലോചനയിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടോ യിരിക്കാമെന്ന് ആലപ്പുഴ താമസക്കാരനാം ഈ ആലോചനസ്സ് ക്ഷണിക്ക പ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തിരുന്ന അളുമായ ഒരു ജനപ്രതിനിധിയോട് ഞാൻ ചോ ദിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയമറുപടി "നാം കാൺഫറൻസുകൂടുന്നഉദ്യോഗസ്ഥനെ യജമാനൻ എന്നു വിളിക്കയില്ല, എന്നു കരുതിയായിരിക്കാം നാമതു ക്ഷണിക്കാതിരുന്നത്", എന്നായിരുന്നു. ആലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, അമ്പലപ്പുഴ, പുളിംകുന്നു മുതലായ സ്റ്റേഷൻ അതിർത്തികളിൽ ധാരാളം കർഷകതൊഴിലാളികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പ്രത്യേകിച്ചും ആലപ്പുഴ അ തിർത്തിയിൽ മാത്രം സ്ത്രൈക്കും കയ്യേറ്റവും ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ കാരണം എന്തെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്ത നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നവിടെ വന്ന ഒരു അടിയന്തി രപ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കയിൽ, അപ്രവർത്തകന്മാർ കുപ്പക്കോലും, അരിയും കൊടുത്തു കൊണ്ടു, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും വിത്തുകളെ തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ വി തയ്ക്കുന്നു എന്നും, അതു് ഗവണ്മെന്റു ഗ്രഹിച്ചു പരിഹാരം നോടണ്ട താണെന്നും മുന്നിക്കാണിച്ചിരുന്നതാണ്. അന്നു ഗവണ്മെന്റ് അതു വകവെച്ചില്ല. ഇന്നാണു അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ കാണുന്നതു.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റിസർവു വ നങ്ങളിലുള്ള ഭൂമികൾ കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു പല മെംബ റന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. എനിക്കു തോന്നുന്നതു്, അപ്രകാര മുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ വല്ല സിൻഡിക്കേറിനോ. പരസ്പരസഹായസംഘ ങ്ങൾക്കോ കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ പ്രയോജനമായിട്ടുള്ളതു് എന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ ഇതിലേക്കുമൻപോട്ടു വരികയാണെങ്കിൽ അവർക്കു പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ നൽകുകയും വേണ്ടിവന്നാൽ മൂലധനം തന്നെയും ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു് കൊടുക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അങ്ങി നെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം വിദ്യാസമ്പന്നരായ യുവാക്കന്മാരുടെ തൊഴിലില്ലാ യ്മ പരിഹരിക്കുകയും, കൂടാതെ കൃഷിത്തൊഴിൽ മാന്യതയുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. ഏകദേശം കാൽശതാബ്ദത്തോളമായി ഈ രാജ്യത്തു് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയിട്ടു്. വ്യ കതിപരമായ ചിന്തക്കു അതീതമായി നോക്കുന്നപക്ഷം, ഈ ഡിപ്പാർട്ട മെന്റുകൊണ്ടു പറയത്തക്കഫലങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പ്രസ്താവി ക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. കൃഷിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ മനസ്സിലാ ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഇപ്പോഴും ഒരു മൈനർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായി തള്ളിയിരിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരു മേജർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാക്കി കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, കർഷകക്കു് ആവശ്യമുള്ള ധനസഹായം ചെയ്യാൻ ഒരു തുകകൂടി കൊടുത്തു് അതിനെ വിപുലപ്പെടുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. T. Mahomed Ismail (*Nominated*) : "നജമാനൻ" എന്നു വിളിക്കയില്ലെന്നു് സംശയിച്ചാണു് മെംബറെ ക്ഷണിക്കാതിരുന്നതു്, എന്നു പറഞ്ഞ ആർ ആരാണെന്നു മെംബർക്കു് അറിയാമോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ആ ഞള്ളിനെപ്പറ്റി എനിക്കു് അറിയാൻ പാടില്ല.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Sir, in addition to the eloquent words of Mr. Mukkadan, I would merely state that I do not wish to be accused of preaching to the converted. As far as Government are concerned, and from the statements made on the floor of this House and elsewhere we full well know that they do realise the gravity of the present situation. With the remedies that have been suggested by my honourable friend I am more or less in agreement. But when he advocates the most uneconomical and revolutionary remedies I am afraid I cannot agree with my honourable friend. Under the excuse of war situation it would be really unwise and uneconomical to destroy the forests which we have been for long trying to conserve. It is no good to cast lustful eyes on our forests. I would rather in this connection advocate Government trying to acquire back all the lands that have been unwisely registered in the past. And I would also very strongly object to the registering of more of the backwater areas. Apart from the scenery value of these backwaters I am of the view that the registry of the Kayal lands has resulted in disproportionate loss to us in the matter of fish wealth of the country. Moreover as a possible reserve and escape for the surplus waters during monsoons these Kayal lands ought to be more zealously conserved. The problem has to be remedied in this manner. During the boom period about 25 or 30 years ago there was a lot of speculation some of which bordered on criminality. People who had absolutely no stake in the country found it very profitable to register 1000 or 1500 acres of land on nominal tharavila making it an excuse for systematic exploitation of timber in those forests thus exposing the tracts to the ruinous process of erosion. In many cases they have eventually given up the land also. Therefore what I suggest is that some legislation should be enacted by which it should be made criminal if any registry holder keeps his lands uncultivated.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Puthupally S. Krishna Pillai (*Legal Remembrancer to Government*): Is such a legislation possible in the case of lands already assigned for which the Pattadar has become the full owner?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I am sorry I should preach a homily to the Legal Remembrancer regarding the powers of the Law. For the information of the Legal Remembrancer I may say that the legislature in Travancore is competent, with the Royal assent to pass any law which will directly or indirectly affect the life, the property or the contracts of the citizen inhabiting Travancore.

Mr. T. W. U. Park (*Travancore Planters*): May I know from the honourable member whether legislation of a discriminatory nature can be passed?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, that is a matter of opinion. For that matter, the Penal law is discriminatory and adversely affects murderers and thiefs. The law also cuts the freedom of individuals to indulge even in certain over-romantic activities. So, Sir, it is a matter of opinion. It is the supreme power of legislation. I cannot now quote chapter and verse in illustration but there has been a law in England to this effect. I do not know how far it has been put into effect. Therefore what we should do now is to effect a change in the present law giving the registry holders sufficient notice and asking them to cultivate their lands which have been left uncultivated. I am certain that officers should be invested with summary powers to punish those who violate the law. I do not mean to say that this must be applied to the whole uncultivated area. Those areas which can be kept apart as real private forests, parks etc., may be exempted from the operation of this law. I need not expatiate further when there is such an able Legal Remembrancer to go into the details of form and draftsmanship. In some manner the problem has to be solved.

As regards the question of opening of the forests for cultivation I think the Forest Department is willing to concede provided the safety and conservation of forests are assured. It is a very useful suggestion made by Mr. Mukkadan. Lands from the forest area can be given on some sort of lease or on what is known as *taungya* system. If something is done similar to that at this juncture to try to enlarge the area for cultivation consistent with the safety and interests of the forests, it would considerably ease the situation.

But I am not aware how far the forest authorities can legitimately meet the wishes of the people in this matter. I am glad that my friend Mr. Mukkadan referred to the relationship between

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the landlords and the tenants in Kuttanad. I also lay emphasis that the relationship of the landlord and the tenant has become rather difficult. But I lay emphasis on the question for this reason: It is the so-called landlords' plight that is more pitiable than the lessee's and I am not sufficiently read, as my friend Mr. Mukkadan, to suggest that there must be uniformity of rates, and that by legislation the lessees and the landlords should be restricted from their normal freedom of contract. If that is done, certainly, it would be to the advantage of the landlords. I am of the view that he was slightly unconsciously exaggerating matters. In the Kuttanad area there is no big zamindar; all are more or less petty landlords, owning at best a few acres. To use the language of Russia or of Medieval England landlordism and tenantry, rack-renting and all those things would go in very well for the setting of a socialistic preacher; but regard being had to the realities of the situation the language cannot be applied to small landlords, most of whom are cultivating their own lands and are not unfortunate enough to lease their lands to a class of lessees, who, on every occassion would come and plead *vis major* for not paying their rent.

I am also glad that my friend Mr. Mukkadadan drew the attention of this House to a very, very, grave matter. He could not be more explicit neither do I wish to be more so—because of the usual bureaucratic way of dealing with us, lest tomorrow a free man like myself should have to go behind the legal officers of the Government with materials, with documents, with attested copies and with witnesses. Therefore, discretion is the better part of parliamentary art also. (*laughter*). As far as Alleppey is concerned, I am also very reliably informed that some officers of the Government were deliberately creating a situation with perhaps a very laudable object of securing some good remarks from the Government. Creating a situation in order to overcome it is a very familiar art especially with those who are entrusted with the rather demonstrative part of the Governmental work. It was playing with fire. Half educated young men were persuaded to move among the poor workers who were earning some sort of scanty livelihood and inflaming them against doing honest work. I am well aware that the situation of the agricultural workers needs some improvement but it is highly mischievous to start the work of agitation at about the sowing time. It is disservice both to the landlords and to the labourers themselves. It is indeed very, very suggestive that the area most affected was the particular area referred to by my friend. Several persons have told me that they would deem it a very great service that their representatives could do for them if they would only make the Government understand that they would be very

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

thankful if the departmental officers are not so solicitous about them, in the sense that these labourers were not set against them. I will be unfair to those Government officers if I were to say that they meant any harm to the people—they never meant any harm. They merely wanted to make themselves indispensable at the particular spots. And the whole situation was stage-managed—District Magistrates' urgent telephone calls regarding labour situation, police officers' confidential reports and parades—all good enough on holidays and ceremonial occasions, but when it refers to the food of the people of the area for the next season, the matter is rather serious, if not tragic. There it is my trust that the Government would look into the matter from the point of view brought to the attention of Government by my friend Mr. Mukkadan and myself.

Mr. K. M. Kesavan : It gives me very great pleasure to support this motion which deals with the increase of the output of foodstuffs, without which none of us can live. I think it would be correct if I say that 99 per cent of the population of any country will rest satisfied provided they are able to get foodstuffs in sufficient quantities. Therefore, it is a matter of the utmost importance, particularly at this juncture, that we should strive our utmost ability to increase the output of foodstuffs. Everybody knows that Travancore in spite of its efforts has not yet been able to produce foodstuffs in sufficient quantities to meet the demands of her people. A few years ago Government was rather very reluctant in the matter of dealing with this question. But now the outlook is changed.

I would submit certain suggestions for the increase of the output of foodstuffs. Wherever we have single-crop-lands, attempts may be made, as is now being made in Kunnathnad taluk, to convert them into double-crop-lands. More lands should be brought under cultivation as was referred to by my honourable friends Mr. Mukkadan and Mr. Tampi. Although I am reluctant to enter the preserves of the forest, I think we need not be afraid where without doing any injury to the rainfall, wherever lands are available in reserve forests which may be useful for paddy cultivation, they may be registered away, to be brought under cultivation. Then again, there are vast tracks of land owned by private individuals which now lie fallow, that is, without any cultivation being carried on. Such things should not be allowed to continue and the owners of those lands should be penalised if they continue to be so. As my friend Mr. Balakrishnan Tampi suggested, legislation may be made to make it penal in these cases.

There are certain backwaters which may be reclaimed. I am aware that all the areas in the backwaters should not be converted into paddy lands and that sufficient areas must be reserved to withstand the effects of the floods and for communication ; but the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. M. Kesavan]

rest, wherever possible and feasible, may be reclaimed and paddy cultivation may be carried on there. An instance in point is the Kayamkulam backwater which has an area of approximately about 20 square miles, that is, more than 12,000 acres. So also near Thottapally, there is a large tract of marshy land called the Karinilam (കരിനിലം). This also comprises about three to four hundred acres and may be easily converted into useful arable lands.

Mr. T. K. Kittan : (*Vaikom, Kottayam and Chaganacherry cum Peermade*): കായംകുളത്തിനടുത്തു കരിനിലങ്ങളം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. കരിനിലത്തിൽ കൃഷിചെയ്താൽ വിളവുണ്ടാകയില്ലെന്നു വേറൊരുമെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ അതിൽ കൃഷിചെയ്യാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നൽകണമെന്ന് മെമ്പർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ ഏതാണ് വേണ്ടതെന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം.

Mr. K. M. Kesavan : തോട്ടപ്പള്ളിക്കു സമീപം കരിനിലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ആ സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യുന്നോക്കിയതിൽ നെല്ലുണ്ടാകുന്നു എന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ അനുഭവത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്, ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്താൽ നല്ല വിളവു് സിദ്ധിയുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. T. K. Kittan : ആദ്യം പറഞ്ഞ മെമ്പർ നണയാണൊ പറഞ്ഞതു്.

Mr. K. M. Kesavan : എന്തോ എനിക്കു് ആതു് അറിയാൻ പാടില്ല. നണയും നേരും രണ്ടും തിരിക്കാൻ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.....

Then there are other things for which Government help is quite necessary; that is permanent improvements of irrigation such as constructing bunds, spill-ways and locks and also opening new canals or improving old canals which are already silted up.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Is the honourable member aware that even during wartime, very great attention is paid in the matter of going ahead with irrigation works?

Mr. K. M. Kesavan : Oh yes. But that is not enough. We have not done enough. We must do more. That is what I say. At Thottappally the necessity of a spill-way has been stressed many times on the floor of this House, but I do not know whether Government have taken any action on it.

There is also the necessity of the construction of a permanent bund at Pathiyoor to safeguard the cultivation of the Punja fields which cover an area of about 20,000 acres. Here also the Government have not paid the attention that they should pay. Such things

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as these also should be taken up in hand, and money as far as possible, should be advanced not only from ryots but mostly from Government. A policy, I understand, is being pursued, that for the constructions of permanent irrigation works such as these, half the expenses should be met by ryots. It may be quite possible in days of plenty, but in these days of hardship, to call on the ryots to make a payment for such irrigational work would be too hard. So, what the Government should do on occasions like these would be to meet the whole expense themselves and then to call upon the ryots whose lands are benefited to make payments up to fifty per cent. in convenient instalments. Agricultural loans also will have to be advanced from Government. The present system of giving agricultural loans will have to be a little changed. I suggest that a sufficient fund may be set apart for giving agricultural loans and these loans may be advanced to the ryots, not directly as it is being done now or as was being done, but may be given to the people who are members of co-operative societies. Happily enough we have the Agricultural Department and the Co-operative Department united under one person ; and I am very glad, Sir, to observe that he is a man of imagination, pluck and capacity, and in his time all these suggestions made in this House will bear fruit. So, again calling upon Government to give their best attention on all these improvements which I have suggested, I support the motion.

Mr. E. K. Kuriyppe (*Parur Kunnatnad and Muvattupuza cum Peermade*): സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി എത്രംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള നല്ലമനസ്സും തൽപരതയുമുള്ള ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു ഈ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷാവഹംതന്നെ. നമുക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി, ഗവണ്മെൻറു യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിന് മുൻപേതന്നെ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ ചിലതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഞങ്ങൾ എല്ലാം സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു ഈ ഘട്ടത്തിൽ എളുപ്പം സാധിക്കുമെന്നു് എനിക്കു് തോന്നുന്നില്ല. ലിഫ്റ്റു് ഇറിഗേഷൻ മുതലായ്വകൊണ്ടു് വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. തൽക്കാലം അതു് നടക്കുകയില്ലെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം ഈ കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി കൂടുതലായിട്ടു ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്; എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പി പറഞ്ഞതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K Kuriyppe.]

പോലെ ആയിരം ഏക്കർ, അഞ്ഞൂറേക്കർ ഇങ്ങനെ കൊടുക്കാതെ ഒന്നോ രണ്ടോ ഏക്കർ വീതം, വസ്തുക്കരം യാതൊന്നും ഇല്ലാത്ത ആളുകൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. തന്നത്താൻ കൃഷി ചെയ്യുന്നവക്കാണു അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് ഏറ്റവും നല്ലതാണു്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ പരിഷ്കൃതമായ കൃഷിസംപ്രദായംകൊണ്ടു നെല്ലുവിളവു വേണ്ടതു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വളരെ കൊല്ലങ്ങളായി പലവിധത്തിലുള്ള പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു വരുകയാണു്. എന്നാൽ ഇതുവരെയും വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതു കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ, വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചിലപ്പോൾ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നെയും അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകൾ തൻറേടവും ധീരതയും ഉള്ള ഒരാളും, തിരുവിതാംകൂറുകാരനും, തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരങ്ങളും അറിയാവുന്നയാളുമായതുകൊണ്ടു്, ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നവിഷയത്തിൽ അപ്രകാരമൊന്നും വരുകയില്ല എന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I know how he is brave? Was he in the Army?

Mr. E. K. Kuriyppe: ഏതു കാര്യത്തിനും ധീരത ആവശ്യമാണു്. ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ കാര്യങ്ങൾ തൻറേടമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാതെ യുദ്ധത്തിനു പോയിട്ടുള്ളതായിട്ടും മറ്റും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

കുറെകൊല്ലങ്ങളായി ചീഫ് സെക്രട്ടറിമാർക്കു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നു. ചീഫ് സെക്രട്ടറിമാർ സർക്കീട്ടുകൾ നടത്തുന്നു. ഫ്രാൻസ്-ൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി സർക്കീട്ടുപോയപ്പോൾ പുറമ്പോക്കിൽ താമസിക്കുന്നവർ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായും അവരുടെ പേരിൽ പുറംപോക്കുസംബന്ധമായ കേസ്സുകൾ എടുക്കണമെന്നു തഹശീൽദാരന്മാർക്കു് എഴുതി അയച്ചതായും അറിയുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു ഒരു അഭിപ്രായം പറയാനുണ്ടു്. തരിശുസ്ഥലങ്ങളിൽ അതായതു പതിച്ചുകൊടുക്കാവുന്ന ഗവണ്മെൻറു സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന പു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വേശിച്ച ദേഹണ്ഡംചെയ്യുകഴിയുമ്പോൾ, അനുവാദംകൂടാതെ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ച എന്നു പറഞ്ഞു ശിക്ഷണ നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള നടപടികൾ ആളുകളെ കൃഷിക്കു പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. നേരെമറിച്ചു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു പലതരത്തിൽ ഉൽസാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവക്കു തടസ്ഥം ഉണ്ടാക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതു കഷ്ടമാണു്. ഞാൻ ഈ സഭയിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മാതിരി ഇപ്രകാരമുള്ള ഭൂമിയുടെ തറവില നിശ്ചയിക്കുന്ന രീതിയും തൃപ്തികരമല്ലാ. ഭൂമിയിലെ ദേഹണ്ഡം അനുസരിച്ചാണു തറവില നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ കൃഷി ചെയ്തു അനുഭവിക്കുവാൻ അധികംപേക്കും സാധിക്കയില്ല. വിലപിടിപ്പുള്ള ദേഹണ്ഡം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ കൂടുതൽ സംഖ്യ തറവില ചുമത്തുന്ന രീതി ആശാസ്യമല്ല.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Sir, if what the honourable member says is that rules regarding trespass should be relaxed, is there not the risk of the open area in front of the Public offices being squatted upon by enterprising people for *bona-fide* cultivation?

Mr. E. K. Kuriyppe : മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: ഇപ്രകാരമുള്ള പുറംപോക്കിലുള്ള പ്രവേശനം ഒരു കുറ്റകരമായ പ്രവർത്തിയല്ലെന്നു വരുത്തിയാൽ പുത്തൻകച്ചേരിക്കു മുൻവശത്തുള്ള തുറന്ന സ്ഥലത്തു കൃഷിചെയ്യാൻ ചിലർ പ്രവേശിച്ചു എന്നു വരുകയില്ലയോ എന്നാണു എന്റെ ചോദ്യം?

Mr. E. K. Kuriyppe: പതിച്ചുകൊടുക്കാവുന്ന തരിശുഭൂമി പ്രവേശനക്കാർക്കു് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ തരിശു, പുറമ്പോക്കു, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്ഥലം ഇവ എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ ഒരു ലായറായ എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു.

തരിശു ഭൂമികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ ഗവണ്മെൻറു തടസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതു്. പതിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു ദേഹണ്ഡിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു പ്രവേശനക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതു കഷ്ടതരമാണെന്നാണു് എനിക്കു പ്രീ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K. Kuriyppe.]

ണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുള്ളതു്. പുറംപോക്കും തരിശ്ശും രണ്ടും രണ്ടാണു്. സാധാരണ നിലയിൽതരിശ്ശു പതിച്ചു കൊടുക്കാവുന്നതുംപുറമ്പോക്കു പതിച്ചു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വേറൊരു കാര്യംകൂടി കൊണ്ടുവരാനുണ്ട. ഇവിടെ നിന്നും അനവധിആളുകൾ മലബാറിൽ കൃഷിക്കായി പോകുന്നു. ആലുവാ റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ അന്വേഷിച്ചാൽ മലബാറിൽ പോകുന്ന ആളുക ളുടെ സംഖ്യ ദിവസേന എന്നവണ്ണം വളരെ അധികമാണെന്നു് ബോദ്ധ്യപ്പെടും. അവർ അവിടെ കൃഷിചെയ്യുവാനാണു് പോകുന്നതു്. ഇതിൽ നിന്നും, ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായ ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

Mr. M. K. Anantasiva Aiyar: ഇവിടെ ധാരാളം ഭൂമി കൾ പതിച്ചെടുത്തു കൃഷിചെയ്യുന്ന ആളുകളാണൊ മലബാറിൽ കൃഷി ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതു്.

Mr. E. K. Kuriyppe: ഇവിടെ ധാരാളം ഭൂമിയൊ കായലു കളൊ പതിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളവരല്ല അങ്ങനെ പോകുന്നതു്. ഒന്നോ രണ്ടോ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു കൃഷിചെയ്തു അവരുടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് അവർ പോകുന്നതു് എന്നു എനിക്കറിയാം. അവക്കു ഇവിടെകൃഷിചെയ്യാൻ ഭൂമികിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണു് അങ്ങനെ പോകുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾക്കു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കണം. ഗവണ്മെൻറു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭൂമികളിൽ തരിശായി ധാരാളം ഭൂമി കിടപ്പുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ അധികം സ്ഥലങ്ങൾ അങ്ങനെ തരിശായി കിടപ്പില്ലെന്നാണു അറിയുന്നതു. യൂറോപ്യൻ തോട്ടക്കാരുടെ കൈവശം അങ്ങനെ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടേക്കും. മുമ്പു തരിശായി കിടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇഞ്ചിപ്പുല്ലു മുതലായവ കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. തരിശ്ശായി ഭൂമികൾ ഇടരുതെന്നു പറയുന്നതിലും ചില ദുഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭൂമിയെ രണ്ടും മൂന്നും കൊല്ലക്കാലം തരിശായിട്ടിട്ട പിന്നീടു് വിരുപ്പു കൃഷി ചെയ്യുന്ന പതിവുണ്ടു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ വിളവു് ധാരാളമായി ഉണ്ടാകും.

Mr. C. N. Tuppan Namboodiri (*Travancore Jennies*): തരിശ്ശായിട്ട ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിലുള്ള പ്രവേശനം കുറേകൂടി എളുപ്പമല്ലെന്നു വന്നാൽ ഒരു കുടിയാനവന്റെ തരിശ്ശു സ്ഥലത്തുള്ള പ്രവേശനം കുറേകൂടി എളുപ്പമല്ലെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. K. Kuriyppe: കുടിയാനവന്റെ സ്ഥലത്തുള്ള പ്രവേശനവും, അതായത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥലത്തുള്ള പ്രവേശനവും ഗവണ്മെന്റു സ്ഥലത്തിലുള്ള പ്രവേശനവും രണ്ടും രണ്ടു തരത്തിലാണ്. തരിശ്ശായി കിടക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് ദേഹണ്ഡം ചെയ്യുന്നതും ഒരുവ്യക്തിയുടെ സ്വന്തം സ്ഥലത്തു കയറി കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്: അതിനെ സംബന്ധിച്ചു നിയമങ്ങളുമുണ്ട്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മെംബക്കറിയാമോ?

Mr. E. K. Kuriyppe: ഗവണ്മെന്റു നിയമവ്യത്യാസം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ മാറ്റിയിട്ട് സാധുക്കൾക്ക് തരിശ്ശു സ്ഥലങ്ങളും പതിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ചട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു പറയുന്നത്. ലാൻഡ് റവന്യൂകമ്മീഷണരാഫീസു നിറുത്തിയതുകൊണ്ട് രജിസ്ട്രി സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപടികളും സിക്രട്ടറിയേറ്റിൽ നിന്നും അണ അധികവും നടത്തേണ്ടിവരുന്നത്. സമർത്ഥനായ ഒരു ചീഫ് സെക്രട്ടറിയും അതിസമർത്ഥനായ ദിവാൻജിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവിടത്തെ മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദയാപൂർവ്വം പെരുമാറിയെങ്കിൽ മാത്രമേ പതിവുസംബന്ധിച്ചും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ കൃഷിക്കാർക്ക് സങ്കടത്തിനിടയാകാതെ നടത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സംഗതിയിൽ താഴ്ന്ന ജീവനക്കാരെയും വിശ്വസിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. പതിനായിരവും അരുപതിനായിരവും ഏക്കറായി ലിമിറ്റ് ചെയ്തു കൃഷിക്കായി കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല: അങ്ങനെ ചെയ്താൽ വലിയ ആളുകൾ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. സ്ഥലങ്ങൾ സാധുക്കളായ ആളുകൾക്കാണ് പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ശ്രമിക്കണം. സാധുക്കളായ ജനങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവർക്ക് ഭൂമികൾ കൃഷിക്കായി കൊടുക്കണം. ജനപക്ഷത്തു ആദ്യമായി നോക്കുകയും ഉണ്ടാക്കണം. ഈ സംഗതിയിൽ ജാതിവ്യത്യാസം നോക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല. എന്റെ കൗൺസിൽജീവിതം കഴിയുന്നതുവരെയും ജാതിതിരിച്ചുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കയില്ലെന്ന് ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. ഗവണ്മെന്റു എത്രതന്നെ സഹായം ചെയ്താലും ജനങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയാൽ ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K. Kuriyppe.]

ഞ്മെൻറിനെക്കൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ജനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമായ, നാല്പതിനായിരമോ അൻപതിനായിരമൊ ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവ് വനങ്ങളിൽ ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. വനം തെളിച്ചാൽ മഴക്കുറവുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ആവശ്യത്തിനു മഴ പെയ്യുന്നുണ്ട്. മഴക്കുറവുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അടുത്തകാലത്തു റിസർവിൽ നിന്നും കുറെയധികം സ്ഥലങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു പതിച്ചുകൊടുത്തു. അതനുശേഷം മഴ കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. സീസൻതോറും മഴ പെയ്യുന്നില്ലെന്നെയുള്ളൂ. എന്നാൽ വർഷത്തിൽ ആകെയുള്ള മഴയ്ക്കു യാതൊരു കുറവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് റിസർവിലെ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തണം. അതിലേക്കു സമർത്ഥന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ പല കുഴപ്പങ്ങളുമുണ്ടാകും. സ്ഥലത്തുപോയി മഹസർ തയാറാക്കി, ശരിയായ സ്കെച്ചുവരച്ചുവേണം ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ. അതിനുവേണ്ട ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Is the hon: member arguing a puduval appeal?

Mr. E. K. Kuriyppe : ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ പതിവുനടപടികളെ വിമർശിക്കാതെ തരമില്ല. ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. James Fletcher : Sir, I desire to bring to the notice of the House an important matter *viz.*, the export of tapioca powder from Travancore in large quantities at this juncture. We used to get paddy and rice to the value of 2 or 3 crores of rupees every year from Burina and other places. As matters stand now, we may not be in a position to get rice from outside. Therefore either paddy should be produced in Travancore or we have to go starving. Though rice is the staple food of the majority of the people, yet tapioca is also a staple food among a large section of the population of Travancore. What they used to do was to produce tapioca during the season then cut and dry and store the roots for a future occasion and thereby stave off starvation even though they do not get sufficient quantity of rice. Now because there is a great demand for tapioca powder in Bombay and other places we see people taking tapioca even before it is fully ripe, converting it into powder and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sending it off to foreign places and getting some profit. I understand that it is a profitable concern. But money alone cannot help us. It may be stated that we could purchase rice with this money. But unfortunately it is not possible to get rice at present. Therefore the House and the Government have to consider whether it is advisable to export large quantities of tapioca powder thereby making it impossible for the people of Travancore to have another staple food when rice is not available.

Mr. Kochikal P. Balakrishanan Tampi: Will the honourable member be pleased to enlighten the House regarding the total output of tapioca here and the quantity exported?

Mr. James Fletcher: Statistics will be available with the Director of Agriculture. So far as I am concerned I can give the honourable member an approximate idea about South Travancore. In the region south of Quilon, we used to have sufficient quantity of tapioca and paddy to feed all the people of this region. Even when there was scarcity of paddy, tapioca was being produced in large quantities. This gave people a reasonable quantity of food—I do not say excess of food. But now out of this quantity which is self-sufficient, hundreds of tons of tapioca powder are being exported. Thus one can easily understand that there will be scarcity of food in South Travancore. That is the approximate idea I can give my honourable friend.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Does not the honourable member admit that it is a good thing to capture a new market for tapioca powder?

Mr. James Fletcher: I am aware that it would have been a blessing in disguise but for the fact that we are not able to purchase paddy or other food stuff with the money received by the sale of tapioca powder.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Does not the honourable member think of a 'eat less' propaganda throughout the State?

Mr. James Fletcher: My friend has very fantastic ideas. After all Travancoreans do not have more than enough food. Is it right to ask them to eat less?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Does the honourable member think that cocoanut will be a good substitute for food?

Mr. James Fletcher: I admit that, but it is much more costly. A cocoanut will fetch about a chuckram. With one chuckram, a man can get about 5 lbs. of tapioca. So it will not be possible to use cocoanut as a substitute. Therefore in consideration of supply of food to the poor people I request the Government to interfere and do what is best under the circumstances.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. Chellam Pillai: സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ആവശ്യമുള്ള അരിര ആസാം, റങ്കൂൺ, ബർമ്മാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് വളരെക്കാലമായിട്ട വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ യുദ്ധംനിമിത്തം അവിടെ നിന്നും അരി വരുന്നില്ല. ൩൦ വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിൽ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ട പദ്ധതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ട ഇപ്പോൾ ൨൫ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമേലായി. കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പരിശോധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ എത്രമാത്രം ആവശ്യമുണ്ടോ, അത്രമാത്രം നടന്നില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് പറയുന്നരീതിയിൽ കൃഷി നടത്താൻ അധികം ആളുകൾ വന്നിട്ടില്ല. വന്നിട്ടുള്ളവർതന്നെ അതിനെ ഇപ്പോൾ ശരിയായി തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. ഇതിന്റെ റൂട് കാസ് എന്താണ്? അതായത്, ആദ്യമായി കൃഷിക്കു വളം വേണം. അതിനു ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും പല സഹായങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ ഇതിനുമുൻപു മുപ്പതിനായിരത്താളം ഏക്കർ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കോതയാറിൽനിന്നും ഉള്ള ജലം സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി അവിടെ കൃഷിസ്ഥലം ഏകദേശം ഇരുപതിനായിരം ഏക്കറോളം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ വളം കൂടുതൽവേണം. അതു അവിടെ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അവിടെയുള്ള സാധാരണ വളം ചാണകം, കുഴകൾ ഇവകളാണ്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് പറയുന്നതുപോലുള്ള ഇൻറൻസിവ് കൾട്ടിവേഷനു പകരം, നേരെമറിച്ചാണ് അവിടെ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി വളം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇപ്പോൾ വെളിയിൽനിന്നും ഉരം വരുന്നില്ല. ഇതിനുവേണ്ട പരിഹാരം കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർതന്നെ ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾത്തന്നെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു ഒരു സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഒരു ഡെമോൺസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും നടത്തണം. പുതിയ രീതി അനുസരിച്ച് ഡെമോൺസ്ട്രേഷൻ നടത്തി അതിൽനിന്നും കൂടുതൽ നെല്ല് കിട്ടുമെന്ന്, സാധാരണ ജനങ്ങളെ മനസിലാക്കികൊടുക്കണം. ഇനി ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു കാര്യം പറയാനുള്ളത്, വളത്തിനു ആവശ്യമുള്ള കുഴകൾ നാലാംതരമൊ എട്ടാംതരമൊ ആണ് വനങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കുകിട്ടുന്നത് എന്നാണ് ഫാറസ്റ്റ് ഡി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗ്വർണ്ണ്മെൻറുകാർ നല്ല കഴയുള്ള മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു, ഉത്തിന നല്ല കഴ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തികൾ വളരെ ഉൎജ്ജിതമായ രീതിയിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഇവ ചെയ്യാതെ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. R. Narayana Aiyar: Sir, the resolution moved by my honourable friend Mr. Thomas Chandy Mukkadan is certainly a very important one and before I propose to answer the various points that were raised during the course of the debate, I shall assure him and the other honourable members of this House that Government have the utmost sympathy possible with the spirit underlying this resolution. During the course of the debate, Sir, a variety of matters was touched upon. Special mention was made with regard to disputes between capital and labour and also with regard to the possibility, rather than the principle that has to be observed in regard to the registry of lands.

But before dealing with these points, I would confine my attention to the central theme of the resolution, namely, the measures that should be adopted for improving agriculture and increasing the yield of foodstuffs by extending agricultural lands in order to meet the scarcity of food materials in our State due do to war. Sir, it is well known to the honourable members of this House that Travancore is one of the most densely populated parts of the world and that its area is very limited. From the way in which population here is multiplying, it is quite easy to understand that the scope for extending the area of cultivation is very little. As one who has devoted a considerable amount of thought on this subject of agricultural production I have not the slightest hesitation in saying that so far as Travancore is concerned, the first and foremost thing to do is to make an earnest effort in the matter of intensive cultivation of every available bit of ground. If we compare the crop yields obtaining in different parts of India and the world, we will find the yield per acre in Travancore in regard to the most important food crops is comparatively very low. The chief point that has to be borne in mind therefore is intensive cultivation and increased outturn of crops by means of scientific methods. I want to say without any hesitation whatsoever, with due deference to the remarks made by honourable members like Mr. Chellam Pillai, that in respect of scientific methods of cultivation by the application of suitable manures, etc., crop yields could be augmented to the extent of at least 30 to 40 per cent.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. Chellam Pillai: സൈൻറിഫിക് കൾട്ടിവേഷൻ കൊണ്ട് വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഡെമാൻസ്ട്രേഷൻ ശരിയായ രീതിയിൽ ചെയ്യാത്തതു കൊണ്ട് കർഷകരെല്ലാവരും അതിനൊട്ട് യോജിക്കുന്നില്ലാ എന്നാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു.

Mr. K. R. Narayana Aiyar: I do not agree with the honourable member's view. Sir, those people who have cared to apply scientific manures to the crop will bear testimony and have borne testimony to me in several instances that if suitable manures are applied in the right time and that properly, the yield could be substantially increased. A recent demonstration conducted in North Travancore on the lift irrigation project definitely shows that the yield could be increased by 50 per cent by the application of scientific manures so that I want to assure the honourable members that they need have no doubt about this aspect of the matter.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Can the honourable member mention a single pakuthi in the State which has considerably benefited by scientific cultivation referred to just now by the Director of Agriculture, of course, apart from the unsuitale nature of the academic proposition enunciated here?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: I could name a large number of cases of that category.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Can the member name any separate pakuthi or taluk which has benefited as a result of the propaganda of scientific cultivation carried on by the Aricultural Department?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: There are many places which have borne fruitful results as a result of scientific application of manures.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Then may I know in which taluk is it?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: Nanjinad itself is a case in point. So that, the chief point to be borne in mind is the intensive method of cultivation.

Sir, I shall take this opportunity to survey briefly our position with regard to foodstuffs. We have now an area of about 6½ lakhs of acres under paddy cultivation. On an average we are able to get about 1,000 lbs of rice per acre. One honourable member stated that we import about 40 to 45 per cent. of our rice requirements from Burma. By adopting intensive cultivation in our State,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

though not completely the deficit could be met to a large extent. The lands which are under biennial cultivation only in Kuttanad now, could be successfully brought under annual cultivation. In this connection, I want to inform the honourable members that this question was considered at great length by a special sub-committee appointed by the Economic Development Board presided over by the honourable member Mr. Puthupally Krishna Pillai. That committee stayed in Kuttanad and collected evidence and other statistics relating to the nature of the land, fertility of soil, availablity of water, etc. A large number of ryots were also examined as witnesses. The committee also inspected several blocks of land. As a result it became evident that by scientific application of manure, the yield could be very considerably increased and that fields lying fallow and remaining uncultivated when subjected to such scientific treatment could be made to yield very successful crops. In that manner some 40 more lakhs of paras of paddy could be produced annually. It is with the same object in view that the lift irrigation project has been started in North Travancore and the result has been a complete success.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I know the extent of the acreage under lift irrigation?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: To start with some 50 acres have been brought under cultivation. So, my submission is that by converting all single crop lands into double crop lands wherever possible, and by bringing under annual cultivation lands which are cultivated only once in two years, the outturn of paddy could be considerbly increased.

With regard to tapioca, the crop is now cultivated in about 4½ lakhs of acres. On an average an acre may be reckoned to produce one and a half hundredweights. I have no hesitation to say that if manures are applied—it is not necessary to go in for costly artificial manures but only indigenous fertilizers such as fish refuse, oilcakes and other organic manures available in our country yield could be increased considerably. I do concede that this programme cannot be realised overnight or in a few days. It is necessarily somewhat a long range programme. But there is no reason at all to be alarmed.

We have an extensive source of food supply in a very important commodity *viz.*, fish which is obtainable in fairly large quantity. Honourable members will realise that potentialities of developing our fish industry are very great. Already our coastline is producing different varieties of fish and about 20 lakhs of cwts. are caught every year. In view of the difficulty of the export of prawns and other kinds of fish to Burma and other places now on account of the war all the fish caught could be utilised here only. If an effort

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

is made to utilise small bits of land in front of every man's house for growing vegetables in the place of crotons, rose, etc., some more valuable food material could be procured. With increased output in tapioca, paddy and fish and with an increased production of vegetables, it will be possible to sustain ourselves very well and a fairely balanced food could be secured.

During the course of the debate two fundamental points were raised, one of them being the necessity for extending the area under cultivation. I have thought over the matter and am glad to announce to the House that the Conservator of Forests has agreed to place at the disposal of the Agricultural Department treeless reserves in three places for the cultivation of tapioca. It is proposed to adopt a system of cultivation known as taungya tapioca-cum cashewnut. I have made arrangements with the help of the Co-operative Societies to start the cultivation of tapioca in about 200 acres of land at Thonnakkal. Wherever the forest policy will not come to suffer, arrangements could be made for the cultivation of tapioca and it will be the endeavour of Government to utilise every available inch of land for cultivating tapioca at the present juncture. As to how far it is possible to enter into forest reserves and in what manner conflict of policies has to be avoided—all these details will be explained by the Conservator.

During the course of discussions, Sir, a point was raised by honourable members that large tracts of land are held by capitalists without bringing them under cultivation. It was suggested to make penal provisions so as to compel these people to bring their lands under cultivation. In this connection, I can do no better than quote the words of the Dewan when he addressed the Press Conference in regard to this very important matter—

> "...Very strong penal provisions will have to be undertaken if this appeal is not properly heeded, and no respect for person will be kept in mind. Whether they are Edavagai holders or whether they are large estate holders, those who do not put every squre inch of land to the utmost possible use will be punished and penalised. That is the programme and I am making a fairly definite statement to that effect; and I hope that my appeal will reach a wider audience..."

So that, Government are keenly alive to the situation regarding our food problem. Viewing the question as a whole, I only want to take this opportunity of assuring the House that Government are anxious to augment our food resources and no stone will be left unturned to achieve this purpose. In view of these circumstances, I hope the honourable member will find his way to withdraw the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I know how far the export of tapioca powder affects the food production?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: That is only a small industry which is just coming up. Roughly the total production is somewhere about 140 thousand cwts. As a cottage industry, so far as my information goes, the export is only about less than 1,000 tons per annum. As and when necessary, Government will take necessary steps to stop export. At present, I do not think any such measure is needed.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: Sir, the Government are deeply grateful to the House for the several constructive proposals that have been put forward in the course of the debate. The Government are fully aware of the gravity of the problem and I have already stated on another occasion the measures that have been taken for ensuring the immediate requirements of rice and paddy. It is a long-term policy that is envisaged in the adjournment motion and Government have been bestowing their attention for some time past in regard to this matter. I am sure that the results of the Government policy though not very appreciable to-day are bound to prove to be of great advantage in course of time. As has been emphasised by the Director of Agriculture, the object is to promote intensive cultivation with a view to augment our resources. Further, Government propose to take steps to bring into cultivation large areas available and suitable for the purpose both in regard to paddy and other food stuffs.

In regard to tapioca the apprehension was expressed that we are perhaps allowing the export of the commodity in a measure larger than is warranted by our own demands and requirements. I may at once state that this apprehension is not well founded. So far as figures are available, the production of tapioca is to the extent of 657,000 tons per annum whereas the total quantity exported inclusive of the starch powder that was mentioned is only 6,900 tons so that we have a balance of 5,58,000 tons for consumption within the State. The export thus bears only a small proportion of production. On the other hand, we should encourage more and more production with a view to see that more and more of this commodity gets out of the country so that we may establish a trade which will augment the resources of the poor agriculturists. After all, tapioca cultivation is not carried on in this country on the same scale as rubber or tea or on a large scale as paddy is raised in Kuttanad or Nanjanad. This is the poor man's cash crop. He takes this both for his consumption as well as for sale to meet his other daily needs. The value of tapioca in the domestic economy of the ordinary ryot is almost the same as cocoanut. So, to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai.]

the extent to which we are able to export cocoanut on an economic basis, to that extent the average ryot will be benifited by that means. The same can be said of tapioca.

Mr. T. Krishna Pillai: May I know whether the Marketing Officers have made any enquiries to find out whether the profit goes to the middlemen rather than to the real agriculturists?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: That is entirely a different question. In this connection, I may say that it is up to the co-operative organisations in the State to organise with a view to secure the markets for the benefit of the members of the co-operative societies thus eliminating the middlemen. Those are matters which I do not intend to discus in this connection.

Mr. T. Krishna Pillai: May I know whether outsiders have come to Travancore to carry on the business with a view to make profit out of this business?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: My information is that this trade is at present in the hands of the people of the State. So far as tapioca is concerned, there are two classes of manufactured article that is being sent out of the State. One is in powder form and the other in flakes. This latter variety is mainly intended for soldiers abroad. It is the Department of Supply that requisitions this particular class of foodstuff. In this case there is not the chance of middlemen taking the profit because the contractors who have taken contracts for the supply of this commodity with the Supply Department derive the profits. The starch is used by the textile mills in Ahmadabad and Bombay. It is true that they want this commodities in large quantities and it is up to us to see that no middlemen capture this trade. So far as Government are concerned, they can only help the producer and manufacturer if the trade is organised on a co-operative or syndicate basis.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Will the Government deal with the problem of adulteration?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: It has not come to the notice of Government.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: What has the honourable member to say with regard to throwing open of reserve forests?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: Government will assure honourable members of the House that every attempt will be made to see that areas, which can be thrown open for cultivation without any prejudice or detriment to the principle of forest conservancy, will be made available for suitable agencies on the basis of temporary lease for short term period.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : What about the backwaters?

Rajyasevaprvina G. Parameswaran Pillai : That question does not arise.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : It was suggested that the Kayamkulam Kayal should be registered.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : The registry of large areas like Kayamkulam lake is a much wider question. I believe Government themselves have declared their policy in regard to such reclamations in the past and the question has not been taken up for reconsideration of that policy. I may assure honourable members of this House that even without throwing open these large lake areas it is possible for us to carry on extensive cultivation just at present.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഗവണ്മെന്റിന്റെ മറുപടി തൃപ്തികരമായതുകൊണ്ട് പ്രമേയം പിൻവലിക്കുന്നതിനു സഭയുടെ അനുവാദം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Chairman : Has the honourable member leave of the House to withdraw the motion?

The motion was, by leave, withdrawn.

Chairman : The House will now adjourn *sine die*.

The House adjourned *sine die* at 12·55 p. m.

V. S. ARUMUKHOM PILLAY,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly